

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ І НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Титарчук І.С., студент

ІІІ курсу економічного факультету

Уманського державного педагогічного

університету імені Павла Тичини

науковий керівник – Федорчук І.В., викладач кафедри економіки підприємства,
фінансів, обліку і аудиту

Економіка України переживає період глибокої інвестиційної кризи, що характеризується згортанням інвестиційної діяльності, практично всіма національними суб'єктами господарювання та пасивністю іноземних інвесторів при вкладанні коштів у її розбудову. Посилення кризових явищ в інвестиційній сфері економіки країни, яке спостерігалось до останнього часу, є наслідком помилок в економічній політиці СРСР 70–80-их років та прорахунків у реформуванні вітчизняної економіки у першій половині 90-их років.

Економічне середовище України є розбалансованим, вкрай нестабільним, що обумовлює його високу ризикованість та свідчить про формування несприятливого інвестиційного клімату, що й обумовлює актуальність даного дослідження.

Згортання інвестиційної діяльності в Україні призвело до порушення відтворювального процесу, в результаті чого вітчизняна економіка стала практично нечутливою до вимог науково-технічного прогресу. Нині національна економіка характеризується значним техногенним навантаженням, недостатнім розвитком виробництв із закінченим технологічним циклом, що негативно впливає на рівень її конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств [1, с. 69].

Необхідність виходу України із затяжної економічної кризи шляхом докорінної реструктуризації народного господарства зумовлює необхідність залучення значних обсягів інвестиційних ресурсів як внутрішнього, так і зовнішнього походження. На сьогодні економічна наука має значні досягнення

у дослідженні сфери інвестування, які стосуються різних аспектів інвестиційної діяльності як в економіці в цілому, так і в окремих її галузях та секторах. Саме тому, ми вважаємо доцільним визначити коло основних проблем інвестиційної діяльності підприємств України, приділивши особливу увагу прямим іноземним інвестиціям. Взагалі ситуація в Україні щодо прямих іноземних інвестицій критична. Це зумовлено передусім відсутністю ефективної стратегії (політики) із залучення прямих іноземних інвестицій.

До чинників, які об'єктивно впливають на організацію інвестиційної діяльності в Україні, належать: законодавча нестабільність; відсутність чіткої державної стратегії щодо залучення інвестицій; значний податковий і адміністративний тиск на об'єкти підприємництва; неврегульованість питань захисту прав власності інвесторів; високий рівень корумпованості в органах державної влади; нестабільність роботи фінансової системи країни; неготовність підприємств здійснювати реальні ефективні інвестиції навіть у конкурентоздатні інноваційні проекти; незначні обсяги фондового ринку; низький рівень платоспроможності в країні.

Також необхідно зазначити, що сьогодні залишається нерозв'язаною проблема забезпечення зарубіжних інвесторів інформацією щодо чинного законодавства, в сфері іноземного інвестування. Саме тому доцільно розглянути основні напрями активізації інвестиційної діяльності українських підприємств щодо залучення прямих іноземних інвестицій [2, с. 8].

На сьогодні в Україні спостерігається нестача коштів для інвестицій. Тому особливого значення набуває вирішення питань щодо чіткого визначення пріоритетних сфер, напрямів інвестування в ті галузі економіки, які забезпечують розширене відтворення, швидку віддачу і підвищення життєвого рівня населення.

Інвестиційна та інноваційна діяльність українських підприємств повинна стати вирішальною ланкою всієї економічної політики держави. Без неї не вдасться швидко подолати загальноекономічну кризу і вийти на рубежі економічного зростання, забезпечити приріст соціального ефекту, збалансованість макроструктури.

Різке скорочення внутрішніх ресурсів у країні призвело до покладання

великих надій на іноземні інвестиції, проте обсяги їх надходження в Україну поки що незначні, що не відповідає її реальним потребам. Залучення іноземних інвестицій в економіку України багато в чому залежить від стану її інвестиційного середовища. Отже активізація іноземного інвестування можлива лише за умов поживлення національної економіки та появи позитивних зрушень у відновленні виробництва [2, с. 8].

Таким чином, виходячи із реалій сьогодення, іноземні інвестиції є тим ресурсом, який, у всякому разі в найближчій перспективі, може найбільш вагомо сприяти підвищенню ефективності функціонування українських підприємств, а відтак і розвиткові відповідних територій і міст, поліпшенню соціального захисту громадян. При запровадженні в життя всіх або хоч би частково пріоритетних заходів, зазначених вище, створяться можливості для покращання інвестиційного середовища в державі і, відповідно, збільшиться потік прямих іноземних інвестицій уже в найближчій перспективі.

Література

1. Боднар І. Проблеми залучення іноземних інвестицій в Україну на сучасному етапі // Регіональна економіка. – 2009. - №4. – с. 62-70.
2. Івахненко І. Інвестиційна діяльність в Україні: сучасний стан та можливості її активізації // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. - №2. – с. 7-9.
3. Ландарь І. Особливості залучення іноземних інвестицій в Україні / І. Ландарь // Економіка України. – №12. – 2011. – с. 69-71
3. Медведкова Н. ВЕЗ і ТПР як інструменти залучення прямих іноземних інвестицій до економіки України // Інвестиції: практика та досвід. – 2009. - №18. – с. 12-14.